

I Overensstemmelse med den ovenfor udviklede Opfattelse har man troet at burde indskrænke sig til at forelægge et Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen og at udarbejde dette paa Grundlag af den i den gjennemfete Grundlovs § 84 givne Hovedregel. De væsentligere Afvigelser fra de af Kommissionen foreslaaede, Detaillen vedrørende Bestemmelser, som man har anset for nødvendige eller hensigtsmæssige, vil fremgaa af nedenstaaende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Kapitler.

Til Kapitel I.

Man har troet i § 1 at burde affatte Hovedreglen om Betingelsen for at erholde Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen saaledes, at den fuldstændigere end ved Kommissionens Forslag sket kommer i Overensstemmelse med Forskriften i den gjennemfete Grundlovs § 84, hvorefter det Offentlige er pligtigt at komme Enhver, hvis Forsørgelse ikke paahviler nogen Anden, til Hjælp, forsaavidt og saalænge han ikke er i Stand til at forskaffe sig og Sine det Nødtørstige til Livets Ophold.

Forsaaavidt der dernæst bliver Spørgsmaal om Omfanget af den andre Personer paahvilende Forpligtelse til at forsørge Trængende, er man med Kommissionen enig i, at der i den heromhandlede Henseende bør tillægges Forholdet mellem Egteskæller samt Forældre og Børn en større Vægt, end der efter den nugsældende Lovgivning er tildelt dette Forhold. Men det vilde dog uden Tvivl være for vidt og ei heller være tilstrækkeligt begrundet i Forholdets Natur, om man, saaledes som af Kommissionen foreslaaet, vilde opstille en ubetinget og for alle Tilfælde gjældende Forpligtelse for Forældre og Børn, ogsaa naar disse ere komne ud over deres umyndige Aar, til i Trængsttilfælde gjensidig at understøtte hinanden. Ganste vist vilde det være en grov Krænkelse af Pietetsforholdet mellem Forældre og Børn, om den ene Part forholdt sig ligegyldig og uvirksom overfor den Andens Nød og Trang, og den gjensidige Understøttelsesforpligtelse er derfor ogsaa i Principet fuldkommen vel begrundet; men heraf følger dog ikke, at dette Princip ogsaa skulde egne sig til sine

hderste Konsekventer at føres ud i Praxis. Ingen vilde saaledes, for at anføre et Exempel, betragte det som et Brud paa hint Pietetsforhold, om den, der med sin øvrige Familie sidder i smaa Naar, undslaar sig for af det Lidet, han har, at yde Tilflugt til en ryggesløs Son, hvis Levnet dog maa føre ham i Armene paa Fattigvæsenet og kvalificere ham til at komme under dets Tugt. Den omhandlede Forpligtelse bør derfor formentlig kun opstilles i Loven med en vis Begrænsning. Hvor Forholdet er et saadant, at en Person vel ikke formaar ved egne Kræfter og egne Midler at holde sig oppe, men dog vil være istand dertil ved Hjælp af et Bidrag fra Slægten, der bør Principet komme til sin Gyldighed; men naar derimod en saadan Haandsrækning ikke vilde være nok til at holde den Trængende borte fra det offentlige Fattigvæsen, enten fordi den i Virkeligheden ikke vilde være tilstrækkelig til hans Behov eller fordi hans Levnet er et saadant, at det kan forudses, at han, efter at have forødt, hvad han saaledes maatte have faaet, atter vil søge til Fattigvæsenet, der skjønnes der ikke at være tilstrækkelig Føie til at opstille nogen Forpligtelse for hans Nærmeste til at understøtte ham, hvilket i Virkeligheden kun vilde være at paalægge Slægtningene en Forpligtelse til for en Del at holde Fattigvæsenet skadesløst for dets Udgifter paa ham eller til at fri Fattigvæsenet for en Del af de Udgifter, han ellers vilde paaføre det; men en saadan Forpligtelse kan paa ingen Maade begrundes i det omtvænte Pietetsforhold. I Hensehold hertil har man i § 10 formuleret Reglen saaledes, at den gjensidige Understøttelsesforpligtelse kun skal indtræde, naar dette af Øvrigheden fordres. I Loven at give nærmere Forskrifter for naar et saadant Forlangende af Øvrigheden skulde kunne stilles, lader sig ikke gjøre, idet dette som saameget andet i den Materie, der er Gjenstand for Behandling i nærværende Lovforslag, maa være overladt til Øvrighedens samvittighedsfulde, paa de i det enkelte Tilfælde forhaandenværende Omstændigheder begrundede Skøn; nærmere veiledende Bink i saa Henseende vil der derhos